

บทบาทของคณะกรรมการพัฒนาสตรีในการส่งเสริมความเข้มแข็ง
ของสตรีในชุมชน อำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์
A ROLES OF WOMAN DEVELOPMENT COMMITTEE ON WOMAN'S
STRENGTH PROMOTION IN WANG PONG DISTRICT,
PHET CHABUN PROVINCE

ศศิธร ยี่ภูศรี¹, กัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์²

Sasithon Yeebhusri¹, Kampanart Wongwatthanaphong²

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม¹⁻²

Pibulsongkram Rajabhat University¹⁻²

E-mail: sasithon@psru.ac.th

ได้รับบทความ: 2 กรกฎาคม 2562; แก้ไขบทความ: 28 สิงหาคม 2562; ตอรับตีพิมพ์: 29 กันยายน 2562

Received: July 2, 2019; Revised: August 28, 2019; Accepted: September 29, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารการพัฒนากลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ รวมทั้งศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการพัฒนาสตรี และศึกษาปัญหาอุปสรรคและแนวทางการส่งเสริมการบริหารการพัฒนาสตรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ขนาดของกลุ่มตัวอย่างคำนวณโดยใช้สูตรสำเร็จของทาโร ยามาเน่ ที่จำนวน 400 คน เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัย พบว่า การบริหารการพัฒนาสตรีภาพรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารจัดการองค์กรอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาตามลำดับ คือ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการปรับปรุงแก้ไข การส่งเสริมความเข้มแข็งของสตรีในชุมชนภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพึ่งตนเองของสตรีในชุมชนอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการจัดการตนเองของสตรีในชุมชน และด้านการเรียนรู้ของสตรีในชุมชน เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการพัฒนาสตรี พบว่า การบริหารการพัฒนาสตรีภาพรวมอยู่ในระดับมาก การบริหารการพัฒนาสตรีส่งผลต่อความเข้มแข็งของสตรี ที่ภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน เป็นผลมาจากการบริหารการพัฒนาสตรีที่อยู่ในระดับมากส่งผลให้ความเข้มแข็งของสตรีในชุมชนอำเภอวังโป่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

คำสำคัญ: การบริหาร, การพัฒนาสตรี

Abstract

This current study aimed to study the present state of women development committee's management in strengthening women in the communities in Wangpong district of Phetchabun province, compare the factors affecting women development committee's management, and discover the problems and guidelines of women development committee. Due to quantitative research, the sample size was calculated by applying the Yamane formula, and its number received was 400 subjects. The instruments used to collect data was a paper questionnaire after that the surveyed data were analyzed through the following statistics: frequency, percentage, average, standard deviation, and Pearson's product moment correlation coefficient. The findings showed that the overall level of the women development committee's management was high; in addition, each aspect resulted that Organizational Management leveled highest on average; the subsequent level on average consisted of Planning, Operations, and Improvement. Related to strengthening women in the communities, the overall level was high; meanwhile, each aspect resulted that Women's Self-Reliance leveled highest; Women's Self-Management and Women's Learning Management were subsequent. The results of comparing the factors affecting the women development committee's management showed that the overall management of women development leveled high. Meanwhile, the women development committee's management in strengthening women in the communities leveled high in overall. Therefore, if the women development committee's management was in a positive direction, the strength of Wangpong district's women development committee would be positive as well.

Keyword: Development, Committee on Woman's Strength Promotion

บทนำ

ปัจจุบันประเทศไทยมีประชากรทั้งหมด 66,413,979 คน เป็นชาย จำนวน 32,556,271 คน หญิง 33,857,708 คน (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2561 จากระบบสถิติทางการทะเบียน, 2561) แสดงให้เห็นว่าประชากรเพศหญิง มีมากกว่าประชากรเพศชาย จาก การศึกษาแผนพัฒนาสตรีในช่วง

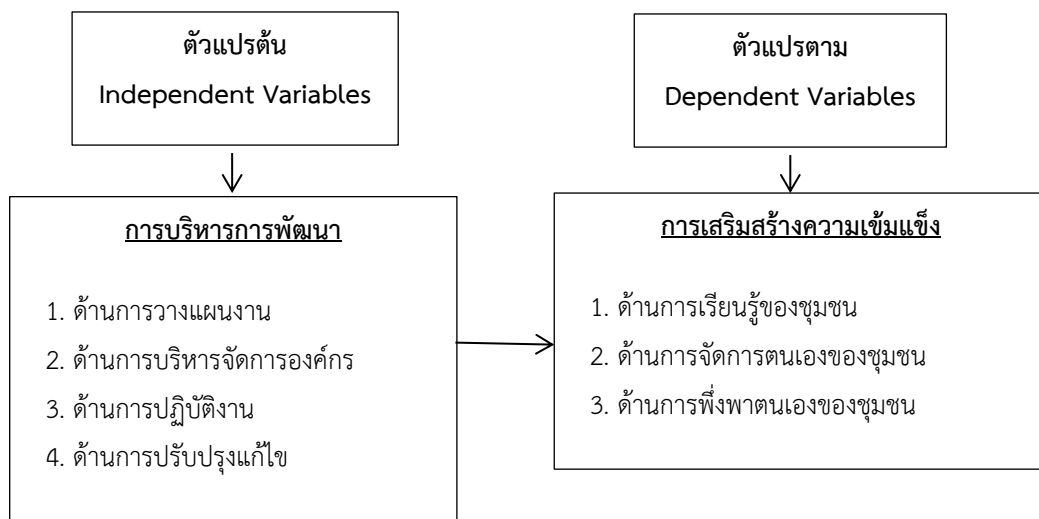
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) พบว่า การที่จำนวนประชากรเพศหญิงมีมากกว่าประชากรเพศชายไม่ได้หมายความว่าผู้หญิง จะได้รับโอกาสการเข้าสังคม การศึกษา และการมีส่วนร่วมทางการเมืองเท่าเทียมกับผู้ชาย ในทางตรงกันข้ามยังต้องพบกับปัญหา ความไม่เสมอภาคระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย ซึ่งเป็นผลมาจากความเชื่อของคนในสังคมที่เข้าใจว่าผู้หญิง มีความสามารถด้อยกว่าผู้ชาย และปลูกฝังให้ผู้หญิงเป็นช้างเท้าหลัง ทำให้ผู้หญิงตกเป็นเหยื่อของ ความรุนแรงขาดโอกาสและการยอมรับในการเข้าร่วมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง (สำนักงาน กิจการสตรีและสถาบันครอบครัว, 2554)

ในปัจจุบัน สตรี คือ ผู้ที่มีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศในแทบทุกด้าน นอกจาก งานนอกบ้านที่ต้องรับผิดชอบ ยังต้องแบกรับภาระงานบ้าน ดูแลบุตร จัดหาอาหาร ดูแลสุขภาพ ของสมาชิกภายในครอบครัว เมื่อเกิดการเจ็บป่วย สตรีเป็นผู้ให้ความรักและความอบอุ่นแก่บุตร ชัด เกลา สั่งสอน ในอดีตสตรีไทยถูกมองว่าต้องอยู่กับเหย้ากับเรือน แต่สำหรับในปัจจุบันค่านิยม เหล่านั้นได้เปลี่ยนไป สตรีกับบุรุษมีความเสมอภาคกัน แม้ว่าสังคมจะหมุนเปลี่ยนไปตาม กาลเวลา แต่กิจกรรมและบทบาทของสตรีในแต่ละด้านยังคงมีความสำคัญเสมอมา สตรี เป็นผู้มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เพราะพลังของสตรีมีมากกว่าครึ่งของพลังมนุษย์ทั้งโลก แต่ได้ถูก ละเลยในการนำศักยภาพที่มีอยู่ของสตรีมาให้เป็นประโยชน์ ซึ่งครั้งหนึ่งสตรีพยายามที่จะยกระดับ เรื่องสิทธิและความเสมอภาค เพื่อแสดงออกถึงบทบาทและศักยภาพของสตรี ได้เข้ามามีส่วนร่วมใน การสร้างและเสนอแนะแนวทางในการสร้างความเจริญให้กับสังคมและประเทศชาติ ศักยภาพในการ พัฒนาตนเอง

นอกจากสตรีที่ต้องการจะพัฒนาและผลักดันตนเองให้มีบทบาทในการพัฒนาประเทศแล้ว ยังมีหลายหน่วยงานที่เห็นความสำคัญในการพัฒนาสตรี จึงได้มีโครงการที่ส่วนในการพัฒนาสตรี รวมทั้งการจัดตั้งกลุ่มต่างๆ ขึ้นมาเพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาสตรี ให้สตรีได้เรียนรู้และมีโอกาสใน การเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาประเทศ ถึงแม้ว่าการพัฒนาสตรีอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันแต่ยัง เห็นได้ชัดเจนว่าการพัฒนาดังกล่าวยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ไม่ว่าจะเป็นที่สตรียังไม่เข้าใจถึง กระบวนการและยังไม่สามารถเข้าถึงการพัฒนาเหล่านี้ได้อย่างแท้จริง และที่สำคัญแนวทางการพัฒนา สตรียังไม่มีความชัดเจน จึงทำให้การขับเคลื่อนการพัฒนาสตรีไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร สาเหตุที่ผู้วิจัยมีความสนใจในเรื่องการบริหารการพัฒนากลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน โดยที่เลือกอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ เพราะผู้วิจัยเองเป็นคนอำเภอวังโป่งโดยกำเนิด และ เห็นว่าปัจจุบันมีสตรีที่เป็นคณะกรรมการพัฒนานาสตรีได้เข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาทในการพัฒนา ชุมชนเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด จึงทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาการบริหารการพัฒนากลุ่ม สตรีเพื่อเสริมสร้างให้ชุมชนในอำเภอวังโป่งมีความเข้มแข็งต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาบบาทของคณะกรรมการพัฒนาสตรในการส่งเสริมความเข้มแข็งของสตรีในชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ สามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารการพัฒนากลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของสตรีชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการการบริหารการพัฒนากลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของสตรีชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์
3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและแนวทางการส่งเสริมการบริหารการพัฒนากลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของสตรีชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่คณะกรรมการพัฒนาสตรของอำเภอวังโป่ง มี 5 ตำบล คือ ตำบลวังโป่ง ตำบลท้ายดง ตำบลวังหิน ตำบลวังศาล ตำบลซับเปิบ จำนวน 913 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง

1) วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วนแบบง่ายจากคณะกรรมการพัฒนาสตรีเพื่อให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างเฉพาะคณะกรรมการพัฒนาสตรีจากคณะกรรมการพัฒนาสตรีทั้งหมด

2) ขนาดกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรสำเร็จของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane อ้างถึงใน สีน พันธุ์พินิจ, 2553:133) กำหนดให้มีความคลาดเคลื่อนที่ระดับ 0.05 เพื่อให้เกิดความสะดวกในการคำนวณผลผู้วิจัยจึงขอกำหนดประชากรกลุ่มตัวอย่างจากคณะกรรมการพัฒนาสตรีอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ จากจำนวน 913 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 400 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคณะกรรมการพัฒนาสตรีตำบลในอำเภอวังโป่ง ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือตามวัตถุประสงค์ สมมุติฐาน กรอบแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ การศึกษา อาชีพ ระยะเวลาการเป็นสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี และประสบการณ์การทำงาน มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check List) จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางบริหารการพัฒนา 5 ด้าน ประกอบไปด้วย 1) ด้านการวางแผนงาน 2) ด้านการบริหารจัดการองค์กร 3) ด้านการปฏิบัติงาน 4) ด้านการปรับปรุงแก้ไข มีลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยมีการกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ขำนิประศาสน์, 2547:173)

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการเรียนรู้ของชุมชน 2) ด้านการจัดการตนเองของชุมชน 3) ด้านการพึ่งตนเองของชุมชน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยมีการกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ขำนิประศาสน์, 2547:173)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้ศึกษาขอหนังสืออนุญาตแจกแบบสอบถามจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อขอเก็บข้อมูลสอบถามประชากรในอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์

ขั้นที่ 2 จัดเก็บข้อมูลโดยออกทำการแจกแบบสอบถามแก่ประชาชนและกลุ่มตัวอย่างในอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ ในแต่ละตำบลตามจำนวนตัวอย่างที่กำหนดไว้แล้วทำการเรียกเก็บทันทีเมื่อเสร็จสิ้นการทำแบบสอบถาม

ขั้นที่ 3 ทำการรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้กลับมาให้ได้ตามตัวอย่างที่ต้องการ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และสรุปข้อมูลออกมาเป็นประเด็นตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิจัยนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ตามลักษณะข้อมูล ดังนี้

- 1) การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) และร้อยละ (Percentage)
- 2) วิเคราะห์การบริหารการพัฒนาของกลุ่มสตรี ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- 3) วิเคราะห์การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ ด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- 4) วิเคราะห์ความสัมพันธ์การบริหารการพัฒนาและความเข้มแข็งของชุมชน ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (สัทธิ ชัดติยะ และวิไลลักษณ์ สุวจิตตานนท์, 2553:192)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลและลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการวิจัยผู้วิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้ ในส่วนของปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วย อายุ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา ตำแหน่งที่เกี่ยวกับการพัฒนาสตรี และประสบการณ์การทำงานกลุ่มสตรี พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ที่ช่วงอายุอายุ 41-50 ปี ร้อยละ 48.00 อาชีพที่พบมากที่สุดคืออาชีพเกษตรกรร้อยละ 66.50 ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ที่ ต่ำกว่า 10,000 บาท เป็นจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 46.75 ระดับการศึกษาที่มีจำนวนมากที่สุด คือระดับประถมศึกษา ร้อยละ 52.25 ตำแหน่งที่เกี่ยวกับการพัฒนาสตรีส่วนใหญ่ คือกรรมการพัฒนาสตรีระดับหมู่บ้าน (กพ.สม.) ร้อยละ 83.50 และประสบการณ์การทำงานกลุ่มสตรี อยู่ที่ 1-5 ปี มีจำนวนมากที่สุด ร้อยละ 50.50

ส่วนที่ 2 สภาพปัจจุบันของการบริหารการพัฒนาของกลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของสตรีในชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์

1) การบริหารงานของกลุ่มสตรี มีทั้งหมด 4 ด้าน โดยภาพรวมแล้วนั้น อยู่ในระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการบริหารจัดการองค์กร รองลงมา คือ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการปรับปรุงแก้ไข

2) การส่งเสริมความเข้มแข็งของสตรีในชุมชน มีทั้งหมด 3 ด้าน โดยภาพรวมแล้วนั้น อยู่ในระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการพึ่งตนเอง ของสตรีในชุมชน รองลงมา คือ ด้านการจัดการตนเองของสตรีในชุมชน และด้านการเรียนรู้ของสตรี ในชุมชน

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการพัฒนาของกลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์

การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการพัฒนาของกลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ของอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า การบริหารการพัฒนาของกลุ่มสตรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}=3.80$, S.D.=.680) ซึ่งเป็นผลมาจากค่าเฉลี่ยรายด้านทั้ง 4 ด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการบริหารจัดการองค์กร ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งปัจจัยรายด้านทั้ง 4 ด้านนี้มีผลต่อการบริหารการพัฒนาของกลุ่มสตรีและส่งผลต่อความเข้มแข็งของสตรีในชุมชนอำเภอวังโป่ง ที่ภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}=3.80$, S.D.=.678)ซึ่งพบว่า ในรายด้านของความเข้มแข็งของสตรีในชุมชนอำเภอวังโป่ง ประกอบไปด้วย ด้านการเรียนรู้ของสตรีในชุมชนด้านการจัดการตนเองของสตรีในชุมชน และด้านการพึ่งตนเองของสตรีในชุมชน เป็นผลมาจากการบริหารการพัฒนาของกลุ่มสตรีที่อยู่ในระดับมากส่งผลให้ความเข้มแข็งของสตรีในชุมชนอำเภอวังโป่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ตารางที่1 : การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการพัฒนาของกลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์

การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการพัฒนาของกลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการพัฒนาของกลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน		
การบริหารการพัฒนาของกลุ่มสตรี	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1.ด้านการวางแผน	3.80	.682	มาก
2.ด้านการบริหารจัดการองค์กร	3.87	.682	มาก
3. ด้านการปฏิบัติงาน	3.79	.660	มาก
4. ด้านการปรับปรุงแก้ไข	3.77	.697	มาก

รวม	3.80	.680	มาก
การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการพัฒนาคลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการพัฒนาคลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน		
ความเข้มแข็งของสตรีในชุมชน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1.ด้านการเรียนรู้ของสตรีในชุมชน	3.77	.675	มาก
2.ด้านการจัดการตนเองของสตรีในชุมชน	3.79	.686	มาก
3.ด้านการพึ่งตนเองของสตรีในชุมชน	3.86	.673	มาก
รวม	3.80	.678	มาก

จากตาราง การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการพัฒนาคลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ของอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า การบริหารการพัฒนาคลุ่มสตรีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}=3.80$, S.D.=.680)ซึ่งเป็นผลมาจากค่าเฉลี่ยรายด้านทั้ง 4 ด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านการวางแผนด้านการบริหารจัดการองค์กรด้านการปฏิบัติงาน และด้านการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งปัจจัยรายด้านทั้ง 4 ด้านนี้มีผลต่อการบริหารการพัฒนาคลุ่มสตรีและส่งผลต่อความเข้มแข็งของสตรีในชุมชนอำเภอวังโป่ง ที่ภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}=3.80$, S.D.=.678) ซึ่งพบว่า ในรายด้านของความเข้มแข็งของสตรีในชุมชนอำเภอวังโป่ง ประกอบไปด้วย ด้านการเรียนรู้ของสตรีในชุมชนด้านการจัดการตนเองของสตรีในชุมชน และด้านการพึ่งตนเองของสตรีในชุมชน เป็นผลมาจากการบริหารการพัฒนาคลุ่มสตรีที่อยู่ในระดับมากส่งผลให้ความเข้มแข็งของสตรีในชุมชนอำเภอวังโป่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง บทบาทของคณะกรรมการพัฒนาสตรีในการส่งเสริมความเข้มแข็งของสตรีในชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยโดยมุ่งเน้นการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารการพัฒนาคลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ รวมทั้งศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการพัฒนาคลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ และปัญหาอุปสรรคและแนวทางการส่งเสริมการบริหารการพัฒนาคลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยทั้งนี้ได้นำแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำแนวคิดเกี่ยวกับชุมชนเข้มแข็งแผนพัฒนาสตรีตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการพัฒนาสตรี รวมทั้งศึกษาการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี และใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยผลการวิจัย พบว่า

1. ในการศึกษาสภาพปัจจุบันของการบริหารการพัฒนากลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า

1) การบริหารงานของกลุ่มสตรี มีทั้งหมด 4 ด้าน โดยภาพรวมแล้วนั้น อยู่ในระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการบริหารจัดการองค์กร รองลงมา คือ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า

ด้านการบริหารจัดการองค์กรมีค่าเฉลี่ยสูงสุดนั้น ทำให้เราเห็นได้ชัดว่า ด้านการบริหารจัดการองค์กรต่อบทบาทของคณะกรรมการพัฒนาสตรีในการส่งเสริมความเข้มแข็งของสตรีในชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ดังจะเห็นได้จากแบบสอบถามที่กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่า การบริหารจัดการองค์กรที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาสตรีในการส่งเสริมความเข้มแข็งในชุมชน คือ บุคคลที่จะเข้าดำรงตำแหน่งคณะกรรมการพัฒนาสตรี ควรมีความรู้ความสามารถ และมีวิสัยทัศน์ เนื่องจากตำแหน่งคณะกรรมการพัฒนาสตรีคือผู้ที่จะมาทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการจัดการบริหารเพื่อสตรีในชุมชน ดังนั้นบุคคลที่เหมาะสมกับตำแหน่งคณะกรรมการพัฒนาสตรีจึงควรเป็นผู้ที่มีความรู้กว้างขวาง มีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้องกับองค์กร รวมทั้งบทบาทคณะกรรมการพัฒนาสตรีนั้นจะต้องเป็นผู้ที่พร้อมจะรับมือกับทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้น จะต้องเป็นผู้ที่ซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ เพราะความซื่อสัตย์จะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้สมาชิกในชุมชนยอมรับและเชื่อใจในการบริหารจัดการองค์กรในชุมชน ตลอดจนจะต้องเป็นผู้ที่ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นเสมอ เข้าใจการทำงานในองค์กรเป็นอย่างดี และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ผิดพลาดอยู่ตลอดเวลา อันจะนำไปสู่การจัดการองค์กรที่เป็นระบบ ตำแหน่งคณะกรรมการพัฒนาสตรีไม่ได้มีหน้าที่แค่คุมมันหรือจัดการเพื่อสตรีในชุมชนเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับ เนตร์พัฒนา ยาวีราข ที่พบว่าจะต้องมีการจัดกระบวนการในการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนโดยใช้การวางแผน การจัดองค์กร การจัดทรัพยากรมนุษย์ การนำและการควบคุมรวมถึงการประสานงานการทำงาน ทั้งภายในและภายนอกองค์กรเพื่อให้การทำงานบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และจะเป็นบุคคลากรที่มีคุณภาพ สามารถแสดงศักยภาพออกมาให้เป็นที่ประจักษ์ เพื่อนำไปสู่ความเชื่อมั่นขององค์กรในชุมชนและการบริหารจัดการในองค์กรต่อไป (เนตร์พัฒนา ยาวีราข, 2556)

ด้านการวางแผน ซึ่งผลการวิจัยที่พบว่า การประชุมในแต่ละครั้งเปิดโอกาสให้สตรีได้แสดงความคิดเห็น และรับฟังปัญหาความต้องการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดนั้น ก็ทำให้เห็นได้ชัดว่าการกำหนดวิธีการทำงานไว้ล่วงหน้าตามที่คณะกรรมการพัฒนาสตรีต้องการจะให้ประสบความสำเร็จ ได้จากการรวบรวมปัญหาและความต้องการของสตรีในหมู่บ้าน มากำหนดวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการทำงาน การจัดทำแผนงาน โครงการ และกิจกรรมอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการพัฒนาสตรีกำหนด และนำเสนอหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อบรรจุในแผนพัฒนาตำบล กองทุนพัฒนา

บทบาทสตรีเพื่อขอเงินอุดหนุนในการดำเนินงาน เป็นต้นเช่นเดียวกับในทุกๆ ครั้งที่มีการประชุม ไม่ว่าจะประเด็นใดก็ตาม การนำความคิดเห็นของสมาชิกในที่ประชุมมารวบรวมหรือกันจัดการในการดำเนินการวางแผนถือเป็นสิ่งสำคัญ เพราะข้อประเด็นต่างๆที่เปิดโอกาสให้สตรีมีการแสดงความคิดเห็นล้วนเป็นหนึ่งในสิ่งที่จะต้องมาบริหารจัดการต่อไป นอกจากนี้การเปิดโอกาสให้ได้มีการแสดงความคิดเห็นนั้น ก็เพื่อที่จะสะท้อนปัญหาจากสิ่งที่ผู้แสดงความคิดเห็นได้สื่อออกมาให้ทราบ เพื่อจะได้ร่วมมือกันแก้ไขปัญหาได้ต่อไป ตลอดจนการรับฟังปัญหาที่เกิดขึ้นในที่ประชุมก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญอีกเช่นเดียวกัน เพราะสิ่งเหล่านี้ล้วนจะเป็นสิ่งที่จะนำไปสู่การวางแผนงานในองค์กรต่อไปในที่สุด

ด้านการปฏิบัติงาน ซึ่งจากผลการวิจัยที่พบว่า การดำเนินงานโครงการ เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทำให้เห็นได้ชัดว่าการดำเนินงานโครงการ เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้เป็นผลสืบเนื่องมาจากการวางแผนงานที่รอบคอบ และมีแนวทางปฏิบัติงานที่เป็นไปตามแผนงานอย่างชัดเจน โดยอยู่ในกรอบของแผนงานที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ นิติพงษ์ ส่งศรีโรจน์ (2558) พบว่าการกำหนดวิธีการในการดำเนินธุรกิจจะทำให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพ นอกจากการพิจารณาจากวิธีการปฏิบัติงานเป็นปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแล้ว การบริหารจัดการก็จัดเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ธุรกิจบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งนอกเหนือจากนี้แล้วการจะดำเนินงานโครงการให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้ได้นั้นจะต้องผ่านการประสานความร่วมมือกันระหว่างผู้นำองค์กรและสมาชิก และเชื่อว่าสมาชิกในองค์กรจะไม่คัดค้านวิธีการปฏิบัติงานนั้นที่กำหนดขึ้น โดยปัจจัยหลักๆที่เห็นได้อย่างชัดเจนของการปฏิบัติงานที่เป็นไปตามแผนก็คือ การร่วมมือกันอย่างที่กล่าวไปข้างต้น ประกอบกับความพร้อมของชุมชน ที่พร้อมกับการพัฒนาชุมชนสตรีในอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ (นิติพงษ์ ส่งศรีโรจน์, 2558)

ด้านการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งจากผลการวิจัยที่พบว่า กลุ่มสตรีมีการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทำให้เห็นได้ชัดว่ากลุ่มสตรีมีการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน เป็นที่ประจักษ์แล้วว่าการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างนั้น แสดงให้เห็นว่ากลุ่มสตรีในชุมชนพร้อมที่จะแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นเพื่อจะทำให้ชุมชนสตรีของตนเองเกิดความเข้มแข็ง ไม่ใช่เพียงระยะสั้นแต่หมายรวมถึงระยะยาว ปัญหาที่เข้ามาเป็นอุปสรรคแม้จะมากมายก็ต้องสามารถหาทางแก้ไขให้ได้ในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มสตรีจะต้องมีการทบทวนการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติงานที่ได้ตั้งไว้ และทบทวนตามระยะเวลาที่กำหนด รวมทั้งกลุ่มสตรีมีการปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้นและมีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคเพื่อประสิทธิภาพของกลุ่มสตรี การจะแก้ไขปัญหาเพื่อให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งได้นั้น ชุมชนเข้มแข็ง จะต้องเป็นลักษณะชุมชนที่สามารถนำเอาทุนที่มีอยู่ออกมาใช้เพื่อพัฒนาและจัดการแก้ไขปัญหาของตนเองด้วยความร่วมมือร่วมใจและเอื้ออาทรของคนในชุมชน โดยไม่ต้องรอ รับความช่วยเหลือจากภายนอกจนสามารถรักษาประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ

ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งทีตังามอื่นๆของชุมชนไว้ได้ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการเรยนรู้ของชุมชน ด้านการจัดการตนเองของชุมชน และด้านการฟงตนเองของชุมชน

2) การส่งเสริมความเข้มแข็งของสตรีมีทั้งหมด 3 ด้าน โดยภาพรวมแล้วนั้น อยู่ในระดับมาก สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการฟงตนเองของสตรีในชุมชน รองลงมา คือ ด้านการจัดการตนเองของสตรีในชุมชน และด้านการเรยนรู้ของสตรีในชุมชน ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า

ด้านการฟงตนเองของสตรีในชุมชนซึ่งจากผลการวิจัยที่พบว่าการส่งเสริมให้สตรีในชุมชนให้ความสำคัญของการสืบทอดประเพณีของท้องถิ่น เพื่อเป็นการเสริมสร้างความสามัคคีของคนในชุมชน ทำให้เกิดการรวมกลุ่มเพื่อสร้างผลประโยชน์ส่วนรวม ทำให้เห็นได้ชัดว่า การฟงตนเองในชุมชนของสตรีที่ก็เป็นส่วนหนึ่งของคนในชุมชน การที่คนในชุมชนสามารถนำภูมิปัญญาท้องถิ่นออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เช่น การประกอบอาชีพที่ใช้ความรู้ที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ เป็นต้น คนในชุมชนมีความสามารถในการทำมาหากินเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัวให้มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต มีความสามารถในการนำทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชนออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และร่วมกันรักษาธรรมชาติให้คงอยู่อย่างยั่งยืน คนในชุมชนมีจิตใจที่ดี มีน้ำใจ มีความโอบอ้อมอารี และช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีสามัคคีกันในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชน คนในชุมชนให้ความสำคัญกับการสืบทอดประเพณีท้องถิ่น ทำให้เกิดการรวมกลุ่มกันเพื่อสร้างประโยชน์ต่อส่วนรวม ก็ถือได้ว่าเป็นการสร้างความสำเร็จแก่ชุมชนในรูปแบบของตนเอง

ด้านการจัดการตนเองของสตรีในชุมชนซึ่งจากผลการวิจัยที่พบว่าการส่งเสริมให้สตรีสร้างความเจริญก้าวหน้าในชุมชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทำให้เห็นได้ชัดว่า มีการส่งเสริมให้สตรีสร้างความเจริญก้าวหน้าในชุมชนนั้นได้เห็นถึงความสำคัญของสตรีที่จะเป็นส่วนหนึ่งที่สามารถทำให้ชุมชนเกิดความเจริญได้ ไม่ว่าจะเป็นความเจริญทางด้านใด องค์กรในชุมชนของสตรีก็เป็นสิ่งที่ยืนยันได้เป็นอย่างดีว่าสตรีในชุมชนอำเภอวังโป่งนั้นมีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการที่จะได้รับการส่งเสริมเพื่อสร้างความเจริญแก่ชุมชนได้อย่างยั่งยืนซึ่งคนในชุมชนก็ควรมีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการจัดทำแผนต่างๆ ของชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการหรือขั้นตอนการดำเนินงานในเรื่องของคน วัสดุ และเงิน มีส่วนในการลงมือดำเนินการตามแผนที่ได้กำหนดไว้ และมีส่วนในการประเมินเพื่อดูว่ามีการดำเนินงานตามเป้าหมายหรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไร ตลอดจนสามารถรักษาความมั่นคงและความเข้มแข็งของชุมชนเอาไว้ และสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับชุมชนได้

ด้านการเรยนรู้ของสตรีในชุมชน ซึ่งจากผลการวิจัยที่พบว่าการส่งเสริมให้สตรีมีความรู้เกี่ยวกับชุมชนของตนเองที่มาจากประสบการณ์ที่สั่งสมมาร่วมกัน ได้แก่ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทำให้เห็นได้ชัดว่าการส่งเสริมให้สตรีมีความรู้เกี่ยวกับชุมชนของตนเองที่มาจากประสบการณ์ที่สั่งสมมาร่วมกัน ได้แก่ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น สตรีใน

ชุมชนซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับชุมชนของตนเองเป็นอย่างดีในทุกๆ ด้าน ซึ่งคนในชุมชนควรจะต้องมีความตื่นตัวในการรับรู้ข่าวสารในด้านต่างๆ ทั้งเรื่องเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ซึ่งเป็นเรื่องภายนอกชุมชน มีการติดต่อสื่อสารกัน ตลอดเวลา เช่น การพบปะกันในชีวิตประจำวัน งานวันสำคัญต่างๆ งานสำคัญของชุมชน รวมทั้งมีความรู้เกี่ยวกับชุมชนของตนเอง ที่มาจากประสบการณ์ที่สั่งสมร่วมกัน ได้แก่ ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติจริงจนเกิดเป็นความรู้ที่สามารถใช้แก้ปัญหา และพัฒนาชุมชนได้โดยไม่ใช้สูตรสำเร็จแต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ ด้านการจัดการตนเองของชุมชน หมายถึง คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผน โครงการ จัดทำแผนต่างๆ ของชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการหรือขั้นตอนการดำเนินงาน ในเรื่องของคน วัสดุ และเงิน มีส่วนในการลงมือดำเนินการตามแผนที่ได้กำหนดไว้ และมีส่วนในการประเมินเพื่อดูว่ามีการดำเนินงานตามเป้าหมายหรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไร ตลอดจนสามารถรักษาความมั่นคงและความเข้มแข็งของชุมชนเอาไว้ และสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับ ชุมชนได้ ด้านการพึ่งตนเองของชุมชน หมายถึง การที่คนในชุมชนสามารถนำภูมิปัญญาท้องถิ่น ออกมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เช่น การประกอบอาชีพที่ใช้ความรู้ที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ เป็นต้น คนในชุมชนมีความสามารถในการทำมาหากินเลี้ยงชีพตนเอง และครอบครัวให้มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต มีความสามารถในการนำทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชนออกมามีให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม และร่วมกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่อย่างยั่งยืน คนในชุมชนมีจิตใจที่ดีงาม มีความโอบอ้อมอารี และช่วยเหลือเกื้อกูลกันในการแก้ปัญหาความขัดแย้งต่างๆ ที่เกิดขึ้นใน ชุมชน คนในชุมชนให้ความสำคัญกับการสืบทอดประเพณีของท้องถิ่น เป็นการเสริมสร้างความสามัคคี ของคนในชุมชนทำให้เกิดการรวมกลุ่มเพื่อสร้างประโยชน์ต่อส่วนรวม

2. ในการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการพัฒนา กลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์

การเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการพัฒนา กลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ของอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า การบริหารการพัฒนา กลุ่มสตรี มีทั้งหมด 4 ด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านการวางแผนด้านการบริหารจัดการองค์การด้านการปฏิบัติงาน และด้านการปรับปรุงแก้ไข ซึ่งปัจจัยรายด้านทั้ง 4 ด้านนี้มีผลต่อการบริหารการพัฒนา กลุ่มสตรีและส่งผลต่อความเข้มแข็งของสตรีในชุมชนอำเภอวังโป่ง ที่ภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งพบว่า ในรายด้านของความเข้มแข็งของสตรีในชุมชนอำเภอวังโป่ง ประกอบไปด้วย ด้านการเรียนรู้ของสตรีในชุมชนด้านการจัดการตนเองของสตรีในชุมชน และด้านการพึ่งตนเองของสตรีในชุมชน เป็นผลมาจากการบริหารการพัฒนา กลุ่มสตรีที่อยู่ในระดับมากส่งผลให้ความเข้มแข็งของสตรีในชุมชนอำเภอวังโป่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน เป็นในทิศทางเดียวกันกับ ปรียาพร สุนทกร ดัศึกษารูปแบบการบริหาร

การพัฒนาคลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้งความเข้มแข็งของชุมชน จังหัดเพชรบุรี พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการพัฒนาคลุ่มสตรีกับการเสริมสร้งความเข้มแข็งของชุมชน พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการพัฒนาคลุ่มสตรีกับการเสริมสร้งความเข้มแข็งของชุมชน โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวก ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ ($r=0.686$) โดยการการบริหารการพัฒนาคลุ่มสตรีส่งผลให้ความเข้มแข็งของชุมชนเพิ่มขึ้นไปด้วย (ปริยาพร สุนภกช, 2559)

สรุปผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัยที่นำเสนอไว้แล้วผู้วิจัยสามารถนำมาสรุปได้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันของการการบริหารการพัฒนาคลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้งความเข้มแข็งของสตรีชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ด้านการบริหารจัดการองค์กรอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาตามลำดับ คือ ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติงาน และด้านการปรับปรุงแก้ไข การส่งเสริมความเข้มแข็งของสตรีในชุมชนภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพึ่งตนเองของสตรีในชุมชนอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการจัดการตนเองของสตรีในชุมชน และด้านการเรียนรู้ของสตรีในชุมชน

2. เปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการการบริหารการพัฒนาคลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้งความเข้มแข็งของสตรีชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการการบริหารการพัฒนาคลุ่มสตรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก การการบริหารการพัฒนาคลุ่มสตรีส่งผลต่อความเข้มแข็งของสตรี ที่ภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน เป็นผลมาจากการการบริหารการพัฒนาคลุ่มสตรีที่อยู่ในระดับมากส่งผลให้ความเข้มแข็งของสตรีในชุมชนอำเภอวังโป่งอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

3. ปัญหาอุปสรรคและแนวทางการส่งเสริมการบริหารการพัฒนาคลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้งความเข้มแข็งของสตรีชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหัดเพชรบูรณ์ พบปัญหาและอุปสรรคสรุปได้ดังนี้ 1) ปัญหาคณะกรรมการพัฒนาสตรียังขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาสตรี 2) ปัญหาคณะกรรมการพัฒนาสตรีการไม่เข้าใจในขั้นตอนการทำงาน การเขียนโครงการและการขอสนับสนุนงบประมาณ และ 3) ปัญหาคณะกรรมการพัฒนาสตรีไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่กล้าแสดงออก และขาดภาวะผู้นำ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยที่พบผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการวิจัยได้สะท้อนให้เห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคสำคัญใน 3 ประเด็น คือ 1) ปัญหาคณะกรรมการพัฒนาสตรียังขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาสตรี 2) ปัญหาคณะกรรมการพัฒนาสตรีการไม่เข้าใจในขั้นตอนการทำงาน การเขียนโครงการและการขอสนับสนุนงบประมาณ 3) ปัญหาคณะกรรมการพัฒนาสตรีไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่กล้าแสดงออก และขาดภาวะผู้นำ ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย คือ คณะกรรมการพัฒนาสตรีควรมีนโยบายอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่แก่คณะกรรมการพัฒนาสตรี เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการทำงาน การเขียนโครงการขอสนับสนุน การเข้าถึงแหล่งงบประมาณ การศึกษาดูงานในกลุ่มสตรีต้นแบบที่มีการบริหารจัดการที่ดีและเข้มแข็งอย่างยั่งยืน เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลของการวิจัยที่ได้นำเสนอไว้แล้วนั้นเป็นสิ่งแสดงให้เห็นว่า ด้านสภาพปัจจุบันของการบริหารการพัฒนากลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของสตรีชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ สรุปได้ว่า ด้านการบริหารจัดการองค์กรอยู่ในระดับสูงสุด ด้านการเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารการพัฒนากลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของสตรีชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ สรุปได้ว่าการบริหารการพัฒนากลุ่มสตรีในภาพรวมอยู่ในระดับเช่นเดียวกัน และด้านปัญหาอุปสรรคและแนวทางการส่งเสริมการบริหารการพัฒนากลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของสตรีชุมชนอำเภอวังโป่ง จังหวัดเพชรบูรณ์ พบปัญหาและอุปสรรค คือ ปัญหาคณะกรรมการพัฒนาสตรียังขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาสตรี ปัญหาคณะกรรมการพัฒนาสตรีการไม่เข้าใจในขั้นตอนการทำงาน การเขียนโครงการและการขอสนับสนุนงบประมาณ และ ปัญหาคณะกรรมการพัฒนาสตรีไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ไม่กล้าแสดงออก และขาดภาวะผู้นำ ดังนั้นจึงมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ คือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือคณะกรรมการกลุ่มสตรีควรมีการจัดให้มีสิ่งต่อไปนี้ 1) อบรมให้ความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่แก่คณะกรรมการพัฒนาสตรีในทุกระดับอย่างทั่วถึง 2) จัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่คณะกรรมการพัฒนาสตรีเพื่อสร้างองค์ความรู้ในกระบวนการทำงาน การเขียนโครงการ การขอสนับสนุนงบประมาณ และการเข้าถึงแหล่งงบประมาณ 3) อบรมการพัฒนาศักยภาพสตรีด้านภาวะผู้นำ ในลักษณะกระบวนการกลุ่มเพื่อสร้างภาวะความเป็นผู้นำในตนเอง และ 4) จัดให้มีการศึกษาดูงานในกลุ่มสตรีต้นแบบที่มีการบริหารจัดการที่ดีและมีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน เพื่อเพื่อให้กลุ่มสตรีได้รับการพัฒนาตนเองซึ่งจะนำไปสู่การแก้ปัญหาตามที่กล่าวมาในเบื้องต้นนั้นได้

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาสตรีในระดับต่างๆ ได้แก่ กรรมการพัฒนาสตรีระดับหมู่บ้าน (กพสม.) กรรมการพัฒนาสตรีระดับตำบล (กพสต.) กรรมการพัฒนาสตรีระดับอำเภอ (กพสอ.)

2) ควรศึกษาปัจจัยในการเสริมสร้างความสามารถทางการบริหารงานของกรรมการพัฒนาสตรีระดับอำเภอ (กพสอ.)

เอกสารอ้างอิง

กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. (2560). ยุทธศาสตร์การพัฒนาศรี พ.ศ.2560-2664. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว.

นิติพงษ์ ส่งศรีโรจน์. (2558). **หลักเศรษฐศาสตร์จุลภาค**. พิมพ์ครั้งที่1. มหาสารคาม: คณะการบัญชีและการจัดการ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เนตร์พัฒนา ยาวีราข. (2556). **การจัดการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาองค์การ (Managing Chang and Organization Development)**. กรุงเทพฯ ฯ: บริษัท ทริปเพิ้ล กรุ๊ป จำกัด.

ปรียาพร สุนงข. (2559). **แนวทางการบริหารการพัฒนากลุ่มสตรีเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนจังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการ บริหารและการพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.**

